Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26460
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quā nullū ammal domésticū. Ꝗcū come
disse & abcessit. Hos hęc intuientes & adhuc
trementes facile potuim' expéndere. quan
ta in illo fidei uirtus. & quanta in nobis
esse infirmitas. Aliū ęque singularē
uirū uidim' paruo tugurio. inquo ñ nisi
unū récipi posse habitantē. De hoc illud
ferebat. qd' ei lupa solita erat astare cęnan
ti. nec facile umquā bestia falleret. quin
illi ad legitimā horā refectionis occurrere.
& tandiu pforibus expectare. donec ille
panē qui cęnulę supfuisse offerre. Illa
manū eius lambere solita. atq; ita quasi
impleto officio & pstita cōsolatione discede
re. Sed forte accidit. ut sēs ille dū frm
qui adeū uenerat deducit abeuntē diu
tius abesse. & non nisi sub nocte remeare;
interī bestia ad cōsuetudinariū illud cęnę
tempus occurrit. uacuā cellulā cū fami